

Sygn. akt X K 38/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku X Wydział Karny w składzie

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Marta Filipiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Pruszczu Gdańskim L. M.

po rozpoznaniu w dniach 27.05.2014 r., 23.11.2015 r. sprawy:

1) **S. M.**, syna H. i E. z domu P., urodzonego (...) w G.,

oskarżonego o to, że :

1. w dniu 31 sierpnia 2013 r. w miejscowości K. groził M. R. pozbawieniem życia, co wzbudziło u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę o swoje życie i zdrowie,

tj. o czyn z art. 190§1 k.k.

2. w dniu 31 sierpnia 2013 r. w miejscowości K. groził M. H. spalaniem samochodu, co wzbudziło u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę o swoje mienie,

tj. o czyn z art. 190§1 k.k.

3. w dniu 31 sierpnia 2013 r. w miejscowości K. groził R. H. spalaniem samochodu, co wzbudziło u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę o swoje mienie,

tj. o czyn z art. 190§1 k.k.

2) **A. B.**, syna J. i A. z domu S., urodzonego (...) w G.,

oskarżonego o to, że :

1. w dniu 31 sierpnia 2013 r. w miejscowości K. groził M. R. pozbawieniem życia, co wzbudziło u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę o swoje życie i zdrowie,

tj. o czyn z art. 190§1 k.k.

2. w dniu 31 sierpnia 2013 r. w miejscowości K. groził M. H. spalaniem samochodu, co wzbudziło u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę o swoje mienie,

tj. o czyn z art. 190§1 k.k.

3. w dniu 31 sierpnia 2013 r. w miejscowości K. groził R. H. spalaniem samochodu, co wzbudziło u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę o swoje mienie,

tj. o czyn z art. 190§1 k.k.

4. w dniu 29 sierpnia 2013 r. poprzez portal społecznościowy F. groził M. R. uszkodzeniem ciała, co wzbudziło u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę o swoje życie i zdrowie,

tj. o czyn z art. 190§1 k.k.

5. w dniu 27 sierpnia 2013 r. poprzez portal społecznościowy F. znieważył słowami uznawanymi powszechnie za obelżywe M. R.,

tj. o czyn z art. 216§2 k.k.

6. w dniu 29 sierpnia 2013 r. poprzez portal społecznościowy F. znieważył słowami uznawanymi powszechnie za obelżywe M. R.,

tj. o czyn z art. 216§2 k.k.

7. w dniu 30 sierpnia 2013 r. poprzez portal społecznościowy F. znieważył słowami uznawanymi powszechnie za obelżywe M. R.,

tj. o czyn z art. 216§2 k.k.

8. w dniu 16 września 2013 r. poprzez portal społecznościowy F. znieważył słowami uznawanymi powszechnie za obelżywe M. R.,

tj. o czyn z art. 216§2 k.k.

przy zastosowaniu art. 4§1 k.k., na podstawie przepisów Kodeksu karnego w brzmieniu z 30.06.2015 r.

I. uznaje oskarżonego S. M. za winnego zarzucanych mu czynów i za to na podstawie art. 190§1 k.k., art. 34§1 i 2 k.k., art. 35§1 k.k. przy zastosowaniu art. 91§1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społecznie w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie,

II. uznaje oskarżonego A. B. za winnego czynów zarzucanych mu w punktach 1-4 dotyczącej go części aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 190§1 k.k., art. 34§1 i 2 k.k., art. 35§1 k.k. przy zastosowaniu art. 91§1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społecznie w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie,

III. uznaje oskarżonego A. B. za winnego czynów zarzucanych mu w punktach 5-8 dotyczącej go części aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 216§2 k.k., art. 34§1 i 2 k.k., art. 35§1 k.k. przy zastosowaniu art. 91§1 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społecznie w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie,

IV. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 §1 i 3 k.k., art. 91§2 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego A. B. kary ograniczenia wolności wymierzone w punktach II-III wyroku i orzeka w ich miejsce karę łączną 9 (dziewięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społecznie w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie,

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. F. kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście 92/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego S. M.,

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. G. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego A. B.,

VII. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 627 k.p.k., art. 633 k.p.k., art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3, ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 r., ze zm.) obciąża oskarżonych kosztami postępowania: S. M. wydatkami w kwocie 669,92 zł (sześćset sześćdziesiąt dziewięć 92/100 złotych) oraz opłatą w kwocie 120 zł (stu dwudziestu złotych), A. B. wydatkami w kwocie 566,60 zł (pięćset sześćdziesiąt sześć 60/100 złotych) oraz opłatą w kwocie 180 zł (stu osiemdziesięciu złotych).